IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI

25. MAJ — LJUBLJANA

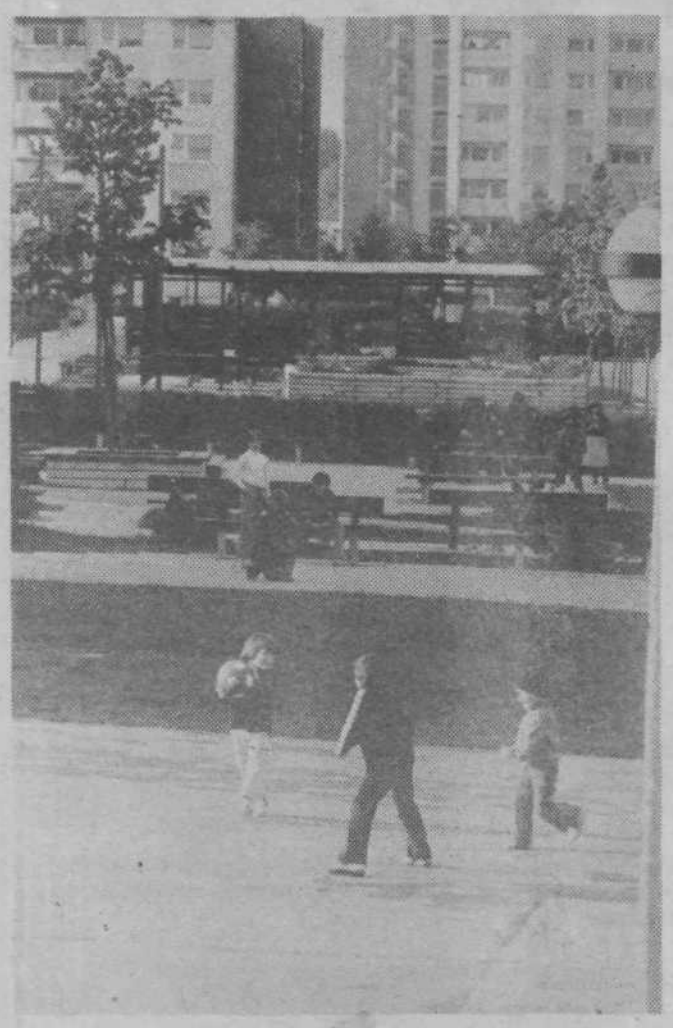

Sproščeno v lepem (Foto: KANCIJAN HVASTIJA)

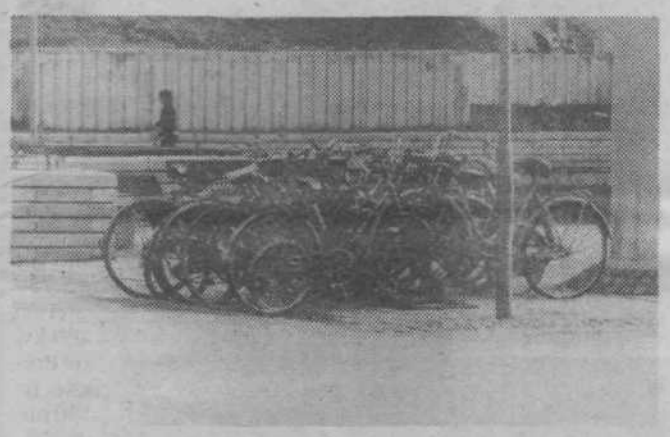

Pred samopostrežno trgovino Emona: lični železni podstavki za kolesa niso bili postavljeni brez potrebe. Celo primanjkuje jih. Kolesarjenje je postalo rekreacija in potreba!

KANCIJAN HVASTIJA

POLJE

Akcija za čisto in zeleno Ljubljano je zaživela tudi v Polju. Prvi so letos očistili svojo okolico prebivalci blokov. V aprilu so se tej akciji pridružili še šolarji OŠ Edvarda Kardelja. Smeti, ki so jih skrbno zbirali na kupe, so ležale tam še nekaj dni, ker jih delavci KP Ljubljana niso pravočasno odpeljali.

●

Ugotavljamo, da seminarji o prometni vzgoji prebivalstva, ki so v Polju v aprilu in maju, niso časovno dobro izbrani, ker imajo krajani Polja veliko dela na njivah in vrtovih. Kljub temu in nekaterim drugim pomanjkljivostim se krajani kar dobro odzivajo in pozorno poslušajo predavatelje.

●

Poštarji so dobili boljše možnosti za delo. Preselili so se v stavbo ob Zadobrovški cesti. Okolica tega objekta pa tudi notranjost še ni urejena; med drugim ni v bližnji okolici niti enega koša za smeti! Kulturna komisija predlaga, da bi v poštnih prostorih organizirali občasne razstave.

●

Kulturna komisija, o delu katere smo že večkrat poročali, se pripravlja na skupno proslavo ob krajevnih praznikih KS Zadobrova — Sneberje, Vevče-Zg. Kašelj, Novo polje, Polje, ki bo 19. junija v Zajčji dobravi.

●

Razmišljajo tudi o ustanovitvi pevskega zbora in vabijo vse zainteresirane, da se javijo na KS.

●

Ob dnevu tabornikov so naši taborniki pripravili taborni ogenj s kulturnim sporedom in prikazovanjem nekaterih dejavnosti: lokostrelstvo, kurjenje ognjev, življenje v naravi itd., in to med bloki v soseski MS 6. Mladim so se pridružili odrasli, ki so se s taborniškimi veščinami že srečali in se bodo morda še kdaj!

●

Obnovitvena dela v domu Partizan napredujejo in pričakujemo, da bomo še letos dočakali otvoritev novih prostorov.

●

Zopet se lahko sladkamo v slaščičarni. V vročih dneh bosta najbolj dobrodošla brezalkoholna pijača in sladoled. Upamo, da v njem inšpektorji ne bodo odkrili bakterij!

NEVENKA

ŠTEPANJSKO NASELJE

Krajani vseh treh KS Štepanjskega naselja so ob prvi obletnici smrti tovariša Tita 4. maja obudili njegov spomin na komemorativni seji skupščin KS, družbenopolitičnih in družbenih organizacij, delegacij, društev ter delovnih ljudi in občanov.

Udeležili so se je tudi predstavniki družbenopolitičnih in družbenih organizacij občine.

Uvodne besede o delu in življenjski poti tovariša Tita je spregovoril sekretar OO ZKS 25. maj Viktor Auer (na sliki), učenci in učitelji osnovne šole ter otroci z vzgojiteljicami VVZ Otona Župančiča pa so pripravili dostojanstven in prisrčen kulturni program.

Družbenopolitične organizacije in osnovna šola so ob pomoči muzeja revolucije pripravili tudi razstavo z naslovom Tito v Sloveniji, ki je bila odprta še dva dni po spominski slovesnosti. Ogledali so si jo mnogi krajani in vsi učenci osnovne šole.

Besedilo MARKO ROTH,
slika K. HVASTIJA

DOLSKO

Novi kraji — nova spoznanja in ljudje

SENOŽETI — Ideja se je rodila pred meseci, povsem naključno. Zorela je ves čas, dokler ni bila uresničena, in to kar se da uspešno.

Pisatelj Miško Kranjec se je rodil v Veliki Polani v Prekmurju, sedaj pa živi v Senožetih. In to je bilo stičišče, na katerem so prebivalci obeh krajev začeli uresničevati svojo zamisel. Zamisel, da bi se spoznali, da bi začeli sodelovati. Polančani so povabili Senožečane v goste, ti pa so se povabilu z veseljem odzvali in ga združili tudi z izletom, zaključnim izletom ob koncu sezone svojega KUD Anton Mehle.

In tako je prišla nedelja ob koncu prejšnjega meseca, lepa sončna nedelja med samimi oblačnimi in deževnimi dnevi, ko so jo Senožečani mahnili na dolgo, a zanimivo pot. Marsikdo ne pozna Prekmurja, marsikdo ga še ni videl in ne pozna njegovega silovitega razvoja v zadnjih letih. Marsikoga je zato Prekmurje presenetilo, saj ne gre več za revno, močvirno pokrajino, pač pa za povsem kmetijsko razvito, lepo obdelano zemljo, za moderne kraje z mnogimi novimi hišami, z razvijajočo se industrijo in s prijetnimi, gostoljubnimi ljudmi.

Velika Polana je slovesno sprejela svoje goste, namenila jim je toliko pozornosti, kolikor je ni bilo moč pričakovati. Polančani imajo novo šolo, imajo svojo »delavnico«, kot ji pravijo, čeprav gre že za pravo, veliko temeljno organizacijo Deloze s stopetdesetimi zaposlenimi, imajo športne klube, imajo kulturno življenje. In vse to so nam podrobno predstavili, še posebno izredno moderno osnovno šolo, pa muzej Ljudske pravice, o katerem je nekaj besed navrgel Miško Kranjec, ki je tudi bil na izletu, ker je pač — Prekmurec in se ni mogel odreči obisku svojega Prekmurja, čeprav je tak izlet zanj tudi nekoliko naporen.

Prekmurci ne bi bili Prekmurci, če svojih gostov ne bi tudi prekmursko pogostili. In kaj je bolj prekmurskega kot bujta repa, ki so jo ponudili ob koncu »uradnega« dela obiska. Da, uradnega, kajti domenili smo se za nadaljnje sodelovanje predvsem med KUD Anton Mehle in polanškim pevskim zborom. Pri tem je pač treba tudi povedati, da so nameravali Senožečani nastopiti z igro, ki pa so jo morali žal prestaviti zaradi preobilnega programa na kasneje. In ta kasneje naj bi bil čimprej. Polančani pa bodo nastopili v Senožetih s svojim pevskim zborom konec junija, ko se bodo vračali iz Šentvida pri Stični, kjer bodo nastopili na reviji pevskih zborov.

Pa kljub temu smo sodelovanje začeli: odigrali smo nogometno tekmo, ki se je po ogorčenem boju ter živahnem navijanju končala z najlepšim in najbolj prijateljskim rezultatom ena proti ena. V takih srečanjih smo vsi zmagovalci.

Potem pa: kam drugam kot v Lendavske gorice, ki so poleg tega, da so gorice, tudi edini hrib v vsem dolinskem delu Prekmurja. Piknik, šale, slovenska pesem in smeh so značilnosti tega dela potovanja, pa seveda tudi kupice pristnega lendavskega vina iz zidanice, saj brez tega menda le ne gre.

Dolga je pot v Prekmurje, še nekoliko daljša, ko se zvečer utrujen vračaš. Več kot tri ure vožnje. Ampak takoj je krajša, če te vozi Zagorjan Ivan. Ne le zato, ker je odličen voznik, še bolj, ker pozna toliko šal, da jih ne bi mogel vseh povedati, pa če bi nas vozil še dva dni, ker pač zna ustvariti razpoloženje. In če je razpoloženje veselo, je tudi pot kratka.

In tako smo se pozno zvečer po sončnem dnevu vrnili v senožeški naliv. Zadovoljni, bogatejši za lep izlet, nova prijateljstva in s prijetno, a veliko skrbjo na vratu. Kako se vsaj delno oddolžiti našim gostiteljem, ko nas bodo obiskali.

Ampak — Senožečani so sposobni ljudje in prav gotovo se bodo tudi Polančani v našem začetku Zasavja počutili tako prijetno, kot smo se mi pri njih.

Pa marsikdo pravi, da smo Slovenci zaprti ljudje — ampak se moti, samo nekaj volje je treba, mar ne?

MATJAŽ KRANJEC

ZADOBROVA-SNEBERJE

Bliža se — že tretjič — naš krajevni praznik. Praznovali ga bomo kot običajno sredi junija, vendar letos skupaj s štirimi sosednjimi KS. Tako se bomo tudi med seboj bolje spoznali. Predstavniki vseh štirih KS so že imeli prvi delovni sestanek in se dogovorili o praznovanju v Zajčji dobravi.

Pripravljamo se tudi na praznovanje dneva mladosti, in sicer na OŠ Leopolda Mačka-Boruta. Pionirji glasilci pa že pridno vadijo za tekmovanje v okviru naše občinske gasilske zveze, ki bo to pot dala mladim zelo velik poudarek.

Za največjo folklorno prireditev v Ljubljani kmečko ohcet pa vozniki iz naše KS že pridno čistijo konje, vozove in opremo, da bodo kar najbolj čedni, ko bodo vozili pare in druge goste na tej prireditvi.

IVAN KOS

ŠTEPANJSKO NASELJE I

»Ali je kaj trden most?«

K. HVASTIJA

Podhod pod Litijsko cesto je zaživel, saj je samo tod možno varno priti na drugo stran ceste. Napoved, da bo to eden najbolj frekventiranih podhodov v Ljubljani, se že uresničuje.

K. H.

Asfalt na končni postaji mestnega prometa za progi št. 5 in 9. Upajmo, da bo do konca tega meseca urejeno tudi vse drugo in bo avtobus zapeljal do tu.

KANCIJAN HVASTIJA

ŠTEPANJSKO NASELJE III

Učenci OŠ Karla Destovnika-Kajuha se zelo uspešno vključujejo v družbenopolitično življenje Štepanjskega naselja, še zlasti naše KS. Na sliki: Jelka Zupančič, učenka 8. razreda, se že šest let uči violino na moščanski glasbeni šoli in tudi ona pogosto nastopa na prireditvah v naši KS

K. HVASTIJA